

[Ole Espersen]

i landet, risikerer udvisning, men det har ikke spor at gøre med princippet om, at tvivl skal komme den sigtede til gode. I Martinez-sagen er tvivlen kommet ham til gode i den forstand, at rigsadvokaten har frafaldet sigtelsen mod ham.

Fru Ebba Strange talte om det, hun kaldte stramningen af retsplejeloven, og sagde, at det var et yderligere eksempel på, at man bevægede sig på områder, der var uheldige, set fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt. Jeg er enig med justitsministeren i, at det er bedre at tage den diskussion, når vi kommer til forslaget om ændring af retsplejeloven, det er ikke rimeligt at bringe det frem her.

Hensigten med ændringerne i retsplejeloven er at give forsvareren langt bedre kort på hånden, end forsvareren har i dag efter den gældende retsplejelov. Jeg tror, jeg kan sige, at efter forslaget, således som det tidligere har været fremsat, er der ikke noget land, hvor forsvareren får bedre muligheder for at deltage aktivt i sagsbehandlingen, end han vil få her i Danmark. Derfor er forslaget, taget ud fra et helhedssynspunkt, en klar forbedring af retssikkerheden her i landet.

Et par af indlæggene har beskæftiget sig med det, som kaldes ministerens løftebrud i forhold til retsudvalget. I et af de svar, som retsudvalget har modtaget fra justitsministeren, hedder det:

»Jeg har givet tilsagn om, at retsudvalget ville få en redegørelse i forbindelse med iværksættelsen af udvisningen. Dette tilsagn har jeg opfyldt, idet justitsministeriet den 18. august 1977 sendte underretning om udsendelsen og baggrunden herfor til retsudvalget.«

Der er ikke givet noget løfte i retsudvalget. Der er givet et løfte til medlemmer af retsudvalget om, at retsudvalget ville få en underretning. Dette løfte er efter min opfattelse opfyldt. Derfor må jeg afvise det, når der tales om brud på ministres løfter i denne forbindelse.

Det er nok så væsentligt at fremhæve, at samtidig med at justitsminister Orla Møller udtalte sig som her refereret, pointerede han, at en behandling i retsudvalget under ingen omstændigheder kunne få indflydelse på selve sagens afgørelse. Han fastholdt med rette, at sagen måtte afgøres af regeringens sikkerhedsudvalg.

Der har fra forskellig side været talt om, at ministerens løfter om lovrevision ikke var tilstrækkelige, og jeg pointerede stærkt i mit første indlæg, at set ud fra den socialdemokratiske gruppes holdning var der tale om særdeles tilfredsstillende løfter om overvejelser om en revision af fremmedlovgivningen. Vi mener, at det mandat, som justitsministeren vil give udvalget, er særdeles omfattende, så omfattende, at det reelt stiller udvalget frit. Vi mener, at den sammensætning, som er påtænkt, hvor der skal være repræsentation både fra Dansk Flygtningehjælp og fra advokaterne, tilsikrer, at udvalget vil få mulighed for en alsidig stillingtagen til de komplicerede problemer, der er tale om.

Når hr. Bernhard Baunsgaard nævner, at det, der er brug for, er principper og ikke retningslinjer, så beror det også på en misforståelse. Det er grunden til, at socialdemokratiet må stemme imod det forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard har stillet som ændringsforslag.

Det blev sagt, at der f. eks. ikke er tale om kontradiktion, altså det forhold, at begrundelsen for den udvisning, der skal ske, eventuelt ikke bliver givet i tilstrækkeligt omfang til udlændingen, at han ikke får nok anledning til at udtale sig. Det er en misforståelse, det følger af det, justitsministeren sagde tidligere på dagen, nemlig at spørgsmålet om en ændring af udlændingeloven med henblik på eventuel indførelse af domstolskontrol med visse udvisningsbeslutninger allerede i nogen tid har været under overvejelse i justitsministeriet. Det var en af de begrundelser, der blev givet for at nedsætte udvalget. Når man overvejer indførelse af domstolskontrol eller en anden form for kontrol, så er det naturligvis, fordi man vil sikre det, som hr. Bernhard Baunsgaard kaldte kontradiktion, for der kan ikke foregå en domstolskontrol, uden at der foregår en kontradiktion. Det er klart, at et sådant princip også ville kunne indføres efter forslag af udvalget i andre relationer end netop i forhold til en domstol. Derfor mener vi, at det mandat, der er givet, både omfatter retningslinjer og principper. Vi mener, at det ydermere er særdeles væsentligt, at udvalget skal komme med forslag til en ændring af praksis, allerede inden forslaget til udformning af selve lovforslaget foreligger fra udvalgets side. Det er meget svært for os at se, at der kunne være vist større åbenhed i denne sag.